

Rockende didgeridoo's blootvoetse Xavier Rudd

WERELDMUZIEK

★★★★☆

Xavier Rudd. Gezien: woensdagavond 10 december in poppodium Watt, Rotterdam.

Het reddingsplan van de gemeente Rotterdam voor poppodium Watt is niet alleen gericht op het voortbestaan van de club, maar stuurt ook aan op een samenwerking tussen Watt en WaterFront. Het optreden van de Australische multi-instrumentalist Xavier Rudd aan de West-Kruiskade, afgelopen woensdag, zou als schoolvoorbeeld kunnen fungeren voor de samenwerking tussen beide podia. Rudd (30) is alternatief genoeg voor de WaterFront-programmering, maar heeft de capaciteit nodig van Watt.

De 'fulltime barefooter' - Xavier Rudd claimt geen schoenen te bezitten danwel te dragen - is op wereldtournee ter promotie van zijn dit jaar verschenen vijfde album *Dark shades of blue*. Voor zijn Nederlandse fans stopte hij uitsluitend voor een eenmalig optreden in Rotterdam.

Xavier Rudd verwierf wereldfaam met zijn didgeridoo, een anderhalf meter lange houten blaaspijp, waaraan een indringende bromtoon ontsnapt. 's Werelds meest sexy vegetariër - een bestaande verkiezing - oefende als kind al op stofzuigerslangen.

Om zijn eco-imago en zijn engagement (er was een Aboriginalsvlag op het podium te zien) te compenseren, trapte Rudd stevig af. Met een langgerekte 'didge'-solo trilde Watt op zijn grondvesten, waarbij Xaviers ondersteunend slagwerk de houten blaaspijp liet schitteren als rock-instrument.

De kenmerkende relaxte 'Aussie'-stijl viel over de zaal op het moment dat de didgeridoo plaatsmaakte voor de slide-guitar. Afgewisseld met mondorgel - Rudd is een éénmansband - passeerde een aantal sterke jamsessies dat aanleunde tegen het werk van Bob Marley. De nummers toonden een muzikale en maatschappijkritische verwantschap met het album *Graceland* van Paul Simon.

HANS BELDER

